

κάμη καλά εἰς τὸν τόπον». Τοιαῦται κουφολογίαι εἶνε ἀνάξια δι' ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δίδοντες τὴν ψήφον ἔχουσι τὴν συνείδησιν ὅτι δὲν παίζουσιν, ἀλλ' ὅτι ἐκπληροῦσι καθήκον. Ὁ εὐσυνειδήτος, ὁ ἀληθὴς ἐκλογεὺς ὀφείλει νὰ κατονοήσῃ εὐθὺς ἐξ ἄρχῆς τὸ κακὸν καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν σημασίαν καὶ τὰς διαστάσεις, νὰ λάβῃ δὲ ὑπ' ὄψιν ἅπαντα αὐτοῦ τὰ ἐπακόλουθα, ὥστε ἐν συντείνῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰσχωρούσης διαφθοράς, νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν ἐπιγνώσει καὶ συνειδήσει τῆς εὐθύνης, ἣν φέρει, νὰ μὴ αἰτιᾶται δὲ ὕστερον ἑαυτὸν καὶ ἄλλους, ὅτι ἠπατήθη ἢ ἀποπλανήθη.

Ὁ χεῖριστος ἐχθρὸς τοῦ Ἕλληνος, ὁ σοφιστικώτατος αὐτοῦ ἀπατεῶν συνήθως δὲν εἶνε ἄλλος τις ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ἡ κακῶς ἐννοουμένη ἀγαθότης καὶ ἐπιεικεία πρὸς πάντας ἀδιακρίτως, ἡ ταχεῖα παράδοσις εἰς λήθην τοῦ παρελθόντος τινός, ἡ ἀποδοχὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀνθρώπων διὰ τὴν διαγωγὴν καὶ τὸ παρελθὸν αὐτῶν ἀξίων πάσης περιφρονήσεως, εὐθὺς ὡς παραστῶσι πλούσιοι καὶ εὐσταλεῖς πως ταῦτα πάντα εἶνε αἷτια τοῦ ὅτι τὰ χρήματα ἤρξαντο παρ' ἡμῖν νὰ θεωρῶνται ὡς ἀναπληροῦντα καὶ ἀρετὴν καὶ χρησιμότητα καὶ συνείδησιν καὶ τιμὴν. Χρήματα πρέπει νὰ πορισθῇ τις ἐκ παντὸς τρόπου, ἔστω καὶ διὰ πάσης ἀτιμίας, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὦσιν αὐτὰ ἄφθονα. Ἄντε διὰ χαρτοπαιγνίου, ἄντε διὰ κυβείας, ἄντε δι' ἀπάτης ἀποκτήσῃ τις αὐτὰ, τοῦτο εἶνε πάντῃ ἀδιάφορον. Τὸ ζήτημα εἶνε νὰ ἔχη τις αὐτὰ καὶ δὴ ἄφθονα, τότε δὲ δὲν ὑπολείπεται εἰς αὐτὸν ἄλλο τι ἢ νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν μέγαρον καὶ νὰ ταλανίζῃ τὸ ἔθνος, ὅπως καταστῇ ἀμέσως μέγας πολίτης, ὁμογενὴς, φιλογενὴς καὶ ἔχη ἐλευθεράν τὴν εἰσοδὸν εἰς τὰς οἰκογενεῖς, εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς.

Τὸ νὰ χρηστεύηται τις καὶ ἰδιωτικῶς πρὸς ἀνθρώπους, οὐδὲν ἄλλο προσὸν ἰακτημένους ἢ τὸν πλοῦτον, εἶνε βεβαίως αἰσχρὸν, πλὴν οὐχὶ καὶ ἐπικίνδυνον. Οἱ ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ οὐδὲ ἰδιωτικῶς ἐπιτρέπουσιν εἰς ἑαυτοὺς τοιαύτην συγκατάθεσιν. Ὁ διαβόητος Στροῦσβεργ καὶ ἑκατὸν καὶ διακόσια ἑκατομμύρια ἔχων δὲν ἐγνώρισε ποτὲ τὴν κλίμακα οὐχὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, οὐχὶ τοῦ Βίσμαρκ ἢ ἄλλου τινος ὑπουργοῦ ἢ στρατηγοῦ, ἀλλ' οὐδὲ οἰκογενεῖας τινος ἱστορικῆς διὰ θυσίων καὶ πράξεων ἀγαθῶν τῶν μελῶν αὐτῆς εὐεργετησάσης τὴν πατρίδα. Πολὺ δὲ θὰ τὸ ἐσυλλογιζέτο ὁ ἥρωας τῆς κυβείας, ἐὰν ἔπρεπε νὰ στείλῃ προσκλητήριον χοροῦ εἰς ἀξιωματικὸν ἢ ὑπάλληλον, διότι δὲν ἦτο ἀπίθανον εἰς ἀπέντησιν νὰ λάβῃ πρόσκλησιν μονομαχίας ἢ τοῦλάχιστον ἠθικὸν τινα κόνδυλον διὰ τὴν τοιαύτην ἀυθάδειάν του. Πλὴν ἡμεῖς οἱ Ἀνατολίται διακρινόμεθα ἰδιωτικῶς διὰ τὴν ἐπιεικειαν ἡμῶν.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως μεταβάλλει παντάπασι μορφήν, προκειμένου περὶ δημοσίων πραγμάτων. Ὅστις καὶ ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ φαίνεται ἰνεκτικὸς δὲν διαπράττει ἐπιεικειαν. ἀλλ' ἀληθῆ ἀτιμίαν καὶ προδοσίαν πρὸς τὴν πατρίδα. Αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ δὲν εἶνε τιμαὶ καὶ ἐπιδείξεις, ἀλλὰ καθήκοντα καὶ καθήκοντα μάλιστα ἐκ τῶν σοβαρωτάτων. Τοιαῦτα καθήκοντα μόνον εἰς τὸν ἱκανὸν καὶ τὸν ἔχοντα πλήρη συνείδησιν τοῦ βάρους καὶ τῆς ἱερότητος αὐτῶν δύνανται ν' ἀνατεθῶσι. Ἐὰν περιέλθωσιν εἰς χεῖρας ἀναξίων, μὴ ἔχόντων ἐννοιάν τινα τοῦ καθήκοντος, τὰ κοινὰ συμφέροντα καταστρέφονται, ἡ δὲ πατρίς ζημιούται καὶ ἀτιμάζεται.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶνε ἀπλοῦν. Ὅπως ἐκλεχθῇ ὁ Μελάς πρέπει νὰ τῷ ἀποδοθῇ ἱκανότης διαχειρίσεως δημο-

σίων πραγμάτων, νὰ εὐρεθῇ δ' ἐν αὐτῷ ἐγγύγουν τι εὐτυνευιδήτου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος. Ἀλλ' ἱκανότητος τεκμήριον οὐδὲν παρέσχε μέχρι τοῦδε ὁ ἀνθρώπος, καθόσον καὶ αὐτὸς ὁ πλοῦτος αὐτοῦ εἶνε προῖον τῆς ἐργασίας ἄλλων. ἀποκτηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ διὰ χαρτοπαιγνίου, κυβείας, λαχείου, προικός. Ποῖον δὲ τι τὸ ἐγγύγουν τῆς εὐσυνειδήτου τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσεως; ὁ πλοῦτος; Ὁ ἐκλογεὺς, ὁ ἀποδίδων τοιαύτην δύναμιν εἰς τὸν πλοῦτον ὑβρίζει πρὸ παντός αὐτὸς ἑαυτὸν μὴ πλούσιον ὄντα· διότι ἂν ὁ πλοῦτος ἰσοδυναμῇ πρὸς εὐσυνειδησίαν, φυσικὸν ἐπακόλουθον εἶνε ἡ πτωχεία νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς ἀσυνειδησίαν. Τοιαύτη ὁμως δοξασία δὲν εἶνε μόνον ὑβριστικὴ πρὸς πάντας τοὺς μὴ πλουσίους συμπολίτας ἡμῶν, ἀλλ' εἶνε καὶ πλάνη ἀξία οἴκτου. Ὁ πλοῦτος δὲν μειοῖ ἀλλ' αὐξάνει τὰς ἐπιθυμίας ἀνθρώπων, οἷος ὁ Μελάς. Καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του ἔφερον ἐλθόντες ἐνταῦθα πλοῦτον ἱκανόν· ἠρκέσθησαν ὁμοῦ εἰς μόνην τὴν ἀπόλαυσιν τούτου καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀκλήρος καὶ πλουσιώτατος ἀδελφός του; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Δὲν μᾶς ἀπεγύμνωσεν ἡ ἀδελφικὴ αὐτῆ δυὰς ἐν τῷ Λαυρίῳ; Δὲν μᾶς ἀπεγύμνωσεν αὐτὸς οὗτος ὁ Μιχαὴλ Μελάς ὅπου δῖποτε καὶ ἂν μετέσχε τῆς διοικήσεως ἀνωνύμων ἐταιριῶν; Ἐκ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀπεβλήθη, τὴν ἐταιρίαν τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου κατέστρεψεν, ἡ διαγωγὴ του ἐν τῇ Ἑθνικῇ Ἀμύνη ἦτο ὄνειδος· αὐτὰ λοιπὸν εἶνε τὰ ἐγγύγουα τῆς ὑπ' αὐτοῦ εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος.

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ πλανᾶσθε ὑπὸ τῆς ἀγυρτείας καὶ τῆς ὑπουλότητος. Τοὺς Ἰησοῦτας γνωρίζομεν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν, ὅπως τὸ δένδρον ἐκ τῶν καρπῶν αὐτοῦ. Ἡ καταψήφισις τοῦ Μελά δὲν εἶνε μόνον καθήκον, ἀλλὰ καὶ ζήτημα τιμῆς δι' ἡμᾶς. Ἄν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ πρέπει νὰ βραβευθῇ ἡ ἀνικανότης, ἡ ἔλλειψις τῆς συναίσθησεως τοῦ καθήκοντος, τότε ἅπαντες ἡμεῖς οἱ χρηστοὶ πολῖται, οἱ ἄνθρωποι τῆς τιμίας ἐργασίας, τῶν πόνων καὶ στενοχωριῶν, οἱ ἄνθρωποι ἐνὶ λόγῳ τοῦ καθήκοντος ματαιοπονεῖται· διότι ἡ ἱκανότης πρέπει νὰ δουλεύῃ εἰς τὴν ἀνικανότητα, ἡ εὐσυνειδήτος ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος εἰς τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ τὸν Ἰησοῦτισμὸν.

Συμπολίται, ἐὰν κήδεσθε τῆς ὑπολήψεως ὑμῶν, ἐὰν κήδεσθε αὐτῆς ὑμῶν τῆς τιμῆς, ἀποκρούσατε μετὰ βδελυγμοῦ καὶ ἀγανακτήσεως ἀξίωσιν προσβάλλουσαν τὰ ἱερώτατα τοῦ ἀνθρώπου, ὑβρίζουσαν δὲ ὑμᾶς ὡς προτιμῶντας τὴν αἰσχροκέρδειαν τῆς ἐπιπόνου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, ὡς προτιμῶντας τὴν κυβείαν καὶ τὸ χαρτοπαιγνίου τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς εὐσυνειδησίας. Ὁ Μελάς βεβαίως θὰ ἀποτύχη, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο μόνον. Πρέπει ν' ἀποτύχη κατὰ τρόπον, ὅστις νὰ δεικνύῃ τὴν ἀγανακτικὴν ἐντίμωον πολιτῶν, ὧν διατύρονται τὰ τιμαλφέστατα. Πρέπει νὰ δείξητε ὅτι, ἐὰν ἰδιωτικῶς δύνασθε νὰ ἦσθε ἐπιεικεῖς καὶ λησμονοῦντες τὸ παρελθὸν ν' ἀποδιδῆτε χαιρετισμὸν εἰς ἀνθρώπους ἀναξίους τούτου, τὰ δημοσία ὅμως, τὴν πατρίδα οὐδαμῶς οὐδέποτε θὰ παραδώσητε εἰς χεῖρας ἀνοσίους, αἱ δὲ πύλαι τῶν δημοσίων ἀρχῶν θὰ μένωσιν ἑσσεῖ κεκλεισμέναι εἰς τὴν κυβείαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν.

Μεφιστοφελῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ κ. πρέσβους τῆς Ἰσπανίας δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας της πρὶν τῆς δευτέρας ὕστερα

ἀπὸ τὸν τρίτον ποῦ ἔλαβον ἀπὸ τὰς ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Εὐφρόνου-
παίου κ. Μελά ἐκφυροσσορήσεις, διότι ἐτόλμησαν ὁπαδοί τινες
τοῦ Σπύττου νὰ ζητωκραυγᾶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ. Δὲν πειράζει!
Χάριν τοῦ κ. Μελά ἀς παρασταθῶμεν καὶ εἰς ἓν ζευγὸς ὠ-
ρῶν ἰσπανικῶν ὀφθαλμῶν χώρα τῶν Ζουλοῦ!

Τὴν περιλαμένην νύκτα ἔλαβε χώραν ἐγκλήμα ἐκ τῶν ἀ-
συνήθων. Ὁ ὀθιμανὸς Ζωέμπορος Χασάναγας εὐρέθη σή-
μερον τὸ πρῶτον φονευμένος κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκροπόλεως ἐπὶ
τοῦ ἄγρου τοῦ Τράμπερ. Τὸ πτώμα φέρει ἐπτὰ μαχαι-
ρικίς. Ἐπ' αὐτοῦ εὐρέθησαν τέσσαρες λίραι, καὶ ἓν μικρο-
σκοπικὸν σῶμα Κοράκου, τὸ ὁποῖον ἔφερε κρεμασμένον ὡς
φυλαχτόν.

Τὸ πτώμα μέχρι τῆς δεκάτης πρωϊνῆς ὥρας ἦτο κατα-
θειμένον ἐν τῷ τετάρτῳ ἀστ. τμήματι, οὐτινος προΐ-
σταται ὁ κ. Χωματιανός, ὅστις ἐπελήφθη καὶ τῶν ἀνα-
κρίσεων.

Αἱ ὑποψία ἐπιβαρύνουσι δύο ἄλλους ζωεμπόρους συνε-
ταίρους. Ὁ εἰς εἶξ αὐτῶν, ὀνόματι Μπουρδουβάλης συνελή-
φθη καὶ ἀνεκρίθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπαστυνόμου· ὁ ἕτερος, Χρῆ-
στος Κατεριναῖος δὲν εἶχεν ἀκόμη εὐρεθῆ.

Εὐρέθη πλησίον τοῦ πτώματος καὶ τὸ μαχαίρι, διὰ τοῦ
ὁποῖου ἐφονεύθη, ὅπερ ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀνήκον εἰς τὸ χάρι
τοῦ Μπατάλα, ἐν ᾧ διέμενον οἱ δύο ἀνωτέρω ζωεμπόροι.

Κατὰ τὰς μαρτυρίας γνωσκόντων, ὁ φονευθεὶς ἔφερε
μαζὴν του καὶ 300 λίρας, ὅστε εἶνε βεβαιότατον ὅτι ἐγένε-
το θῦμα τῶν χρημάτων του, καὶ ὅτι ἐπίτηδες ἀπέθησαν
ἐπάνω του αἱ τέσσαρες λίραι, μήπως ἐξαπατηθῆ ἡ ἀρχὴ ὡς
πρὸς τὸ ἐλαττήριον τοῦ ἐγκλήματος.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ δραστηριότης τοῦ κ. Χωματιανοῦ θέλει
διευκολῦει οὐ μικρὰν τὴν ἐνέργειαν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρ-
χῆς, ἡ ὁποία ὀφείλει ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ καὶ ἐπιδειξιότητι νὰ
ἐνεργῆσῃ διὰ τὸ βαρὺ τοῦ ἐγκλήματος.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χανία, 26 Ἰουνίου

Ἦτο ἡ πρώτη πρωΐα τῆς εἰς τὸ χωρίον ἀφίξεώς μου ἡ
τῆς παρελθούσης Τρίτης. Ὁ Γαλατᾶς (εὐ-τω: ὀνομάζεται
τὸ χάριον μεθ' οὗ αἱ ἀρχαιοτάται καὶ τερπνότεραι νυμφή-
σεις μου συνδέονται) εἶνε κομῆ-τόσον μεγάλη, ὅστε δύνα-
ται νὰ ὀνομασθῆ κωμόπολις. Κεινὴν ἐπὶ λόφον εἰς ἀπόστη-
σιν μίας ὥρας πρὸς Δ. τῶν Χανίων, κατ'ικεῖται ὑπο: 00
περίπου οἰκογενειῶν ἀπογλειστικῶς χριστιανικῶν. Ἄλλοτε
ἦτο εἰς τὴν κατοχὴν Μουτουζιάνων, σήμερον ὅμως εἰ-
μόνον σώζεται, ζῶν ἀφάνης καὶ γενόλητος: εἰς τινὰ τοῦ
χωρίου γωνίαν. Καίτερον εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως κέ με-
νον, εἶνε ἐκ τῶν πρώτων ἄτινα ἐνθουσιωδῶς ἐχολοποῦνται
τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα· οἱ κάτοικοι του πρώτοι σπεύ-
δουσιν γὰρ ἐγκαταλείπειν τὰς οἰκίας των καὶ προσλαμβάνου-
ντες ὅ, τι μεθ' ἑαυτῶν δύνανται, φεύγουσιν εἰς τὰ ὀρεινότερα
μέρη. Τούτους ἐπικαλοῦσθαι οἱ τῶν λοιπῶν πεδινῶν
χωρίων, ταχέως δὲ ἡ περὶ τὰ Χανία πεδιάς ἐρημοῦται
κατοίκων, τὴν θέσιν αὐτῶν καταλαμβάνουσιν οἱ ἐκ τῶν ὀ-
ρεινῶν μερῶν κατερχόμενοι Τούρκοι, τὰ δὲ δύο στοιχεῖα
διακρίνονται ταχέως εἰς δύο στρατόπεδα. Ὁ Γαλατᾶς πα-
ρήγαγε πάντοτε πολεμιστὰς διακριθέντας ἐπὶ εὐτολμίᾳ

καὶ ἀφοβίᾳ, ὁ δὲ ἀρχηγὸς αὐτῶν Ἰωάν. Σπυριδάκης, ὅστις
ἦν ἀρχηγὸς καὶ ἀπάσης τῆς πεδινῆς Κυθωνίας, εἶνε τέ-
λειος τύπος γνησίου ἀρχαίου στρατιώτου. Ἐννοεῖται ὅτι
αἱ μείζονες καταστροφαὶ πάντοτε κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις
βαρύνουσι τοὺς πεδινούς· οἱ Τούρκοι, εἴτε ἐγγάμοιοι εἴτε
στρατιῶται, οὐδενὸς ἀμελοῦσιν ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν ἐντε-
λέστερον ἐρημώσωσι τὰ πεδινὰ χωρία, τούτου δὲ ἔνεκεν ὁ
Γαλατᾶς, καίπερ δυνάμενος νὰ θεωρηθῆ ἐκ τῶν μεγαλει-
τέρων χωρίων τῆς Κρήτης, καίτοι οἱ ἐκτεταμένοι ἀμπε-
λώνες καὶ ἐλεωνές του εἰσι πράγματι πλουσιώτατοι, παρου-
σιάζει σήμερον ὄψιν θλιβεράν. Μέγα μέρος τῶν οἰκιῶν του
εἶνε ἐρείπια, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ οὐδεμίαν βλέπεις, ἐφ'
ἧς νὰ μὴ φαίνονται οἱ τύποι τῆς βαρβαρότητος· ἡ ἐρήμω-
σις κατέλιπεν ἔχνη, ἄτινα χρόνος μακρὸς θὰ παρέλθῃ ὅπως
τελῶς ἐξαλειφθῶσι. Μόνον ἐσχάτως οἱ κάτοικοι, ἀναλαβόν-
τες κἄπως ἀπὸ τῶν καταστροφῶν, ἀς ὑπέστησαν, ἤρξαντο
ἐπισκευάζοντες ἐν μέσῳ τὰς ἐστίας των, πάντοτε ὁμως
μετὰ περισκέψεως, διότι δὲν ἔχουσι πεποιθήσιν ἐπὶ τὸ
μέλλον. . .

* *

Ἄλλ' ἐξεστράπην ἀπὸ τοῦ θεματός μου καὶ ἐπανέρχομαι.
Τὴν πρώτην πρωϊνὴν τῆς ἀφίξεώς μου εἰς Γαλατᾶ οἱ κώδο-
νες τῶν ἐκκλησιῶν ἑνωρῆς με ἀφύπνισαν, προσκαλοῦντες εἰς
σύσκεψιν τοὺς κατοίκους. Ἐπρόκειτο νὰ ἀποφασίσωσιν ἂν
ὄφειλον νὰ ἐξακολουθήσωσι πληρώνοντες φόρους, ἀφοῦ αἱ
φόροι οὗς καταβάλλουσι δὲν μεταβαίνουσιν εἰς τὸ δημόσιον
ταμεῖον τοῦ κράτους, ἀλλ' εἰς τὰ τουρκικὰ τζαμιά. Δὲν ἀ-
πρητεῖτο πολλῶν ὠρῶν σκέψις, ταχέως δὲ πάντες εὐρέθη-
σαν σύμφωνοι ν' ἀρνηθῶσι τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων. Συνε-
πεῖα τῆς ἀποφάσεως ταύτης προσεκάλεσαν τὸν ἐνοικιαστῆν
τῆς δεκάτης νὰ ἀπέχη πάσης εἰσπράξεως, τοὺς δὲ ἐν τῷ
χωρίῳ σταθμεύοντας χωροφύλακας νὰ μὴ τολμήσωσι νὰ
χορηγήσωσιν αὐτῷ χεῖρα βοηθείας. Οὐδεὶς ἀνέμενε τοσαύ-
την τόλμην παρὰ χωρίου κειμένου εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πό-
λεως καὶ ἐκτεθειμένου εἰς τὴν δύναμιν τοῦ τουρκικοῦ στρα-
τοῦ, ἐμβρόντιτος δὲ ἔμεινεν ὁ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοπο-
τηρητῆς ὅτε ἔμαθε τὰ γενόμενα. Τὴν ἐπαύριον ὁ ἀρχηγὸς
τῆς κρητικῆς χωροφυλακῆς συνταγματάρχης Ἐμὶν βέης
μετὰ 40 χωροφυλάκων ἐξῆλθεν εἰς τὸ χωρίον καὶ συγκα-
λέσας τοὺς κατοίκους εἶπεν αὐτοῖς: ὅτι ἐστάλη νὰ εἰσπράξῃ
τὴν δεκάτην, τοῦ προσεκάλεσε νὰ μὴ ἀντιστάσιν, ὅπως
πρυληφθῆ ἡ ἐπέμβασις τοῦ στρατοῦ.

Οἱ χωρικοὶ πάντες μᾶ φωνῆ τῷ ἔδωκαν νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι,
μεθ' ὅλον τὸν σεβασμόν, τὸν ὁποῖον αἰσθάνονται καὶ πρὸς τὴν
κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὸ ἄτομόν του δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐκ-
τελέσωσι τὴν ἐπιθυμίαν του. — «Περὶ τούτου» εἶπον αὐτῷ
φθῆ μία ἀπόφασιν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, δὲν μᾶ φέρει δὲ
τιμὴν νὰ παραβῶμεν ἡμεῖς τὴν ἀπόφασιν ταύτην· ἰδίῳ ὑπάρ-
χουσι καὶ ἄλλα χωρία εἰς τὴν θέσιν μας ὅ, τι ἀπογείνωσιν ἐ-
κεῖνα, θὰ γείνωμεν καὶ ἡμεῖς, μὴ περιμένετε ὁμως ἡμεῖς πρῶ-
τοι νὰ ὑποχωρήσωμεν. Ἴκάν ἡ Ἐνδιεξότης σου ἐπιμένῃ διὰ
τῆς βίας νὰ εἰσπράξῃ τὴν δεκάτην, ἡμεῖς παραίτομεν ἀπὸ
σήμερον τὰς ἐργασίας μας, ἐγκαταλείπομεν τὰ ἀλώνιά μας
καὶ προτιμῶμεν νὰ ἀφήσωμεν νὰ ἀπολεσθῶσιν οἱ κόποι καὶ
τὰ προϊόντα μας παρὰ νὰ νὰ πληρώσωμεν τὸν φόρον. Ὅσον
ἀφορᾷ τὸν στρατόν, ὅστις μᾶς ἀπειλεῖτε ὅτι θὰ ἐξέλθῃ, δι'
ἡμᾶς εἶναι τὸ αὐτὸ εἴτε τάγματα ὀλόκληρα ἐλθῶσιν, εἴτε
εἰς μόνος χωροφύλαξ, διότι, εἰς τὰ τελευταῖα, θέτομεν πῦρ
εἰς τὰς θημωνιάς καὶ καταστρέφομεν αὐτάς».

Ἡ γενναία καὶ ἀποφασιστικὴ αὕτη ἀπάντησις ἔφερε τὰ ἀ-